Rok IV. Nr. 160.

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) . . . . po 8 centów za każde następne . . „ 5 „

Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego.

AFISZ TEATRALNY.

Rok 1875.

Cena prenumeraty miesięcznej 50 cen. Numer pojedynczy kosztuje 5 cen.

Prenumeratę przyjmują: Administracya *Czasu*, przy ulicy Różannej Nr. 414. i Kasa Teatralna.

Kraków 14 sierpnia.

We wtorek wznowioną będzie w letnim teatrze trzyaktowa komedya p. Bałuckiego *Emancypowane*, w roli Januarego wystąpi po raz pierwszy pan Feliksiewicz, p. Frazesowiczowa p. Wojnowska, inne role grać będą pp. Henemann, Solska, Wojdałowicz i t. d.

* * *

Czwartkowa komedya Bogusławskiego *Henryk VI na łowach*, dość licznie zapełniła teatr. Komedya ta potrafiła dziś jeszcze wzbudzić interes w publiczności, która z rzeczywistem zajęciem przysłuchiwała się przedstawieniu. Artyści grali bardzo starannie, a pan Szymański jako król Henryk był wyborny, z innych artystów wyszczególniali się pp. Wojnowska, Zaleska, Galasiewicz.

* * *

Odbywają się próby z obrazka ludowego W. L. Anczyca p. t. *Błażek opętany*, który wkrótce ukaże się w letnim teatrze.

* * *

W tych dniach wraca ze Swoszowic pan Podwyszyński, gdzie przebywał dla poratowania zdrowia.

Wiadomości ze świata.

Towarzystwo literacko-słowiańskie w Wrocławiu składa się obecnie z 31 członków. W ciągu ubiegło półrocza odbyło 11 posiedzeń, na których czytano 8 rozpraw, między innemi — rozprawę Paszkieta i rozbiór poezyi Asnyka.

Włoski tragik Salvini, który w ostatnich czasach najmniej 50 razy grał w Londynie rolę „Otella“ jest na scenie daleko niebezpieczniejszy dla występujących z nim artystów i artystek, niż był swego czasu Iza Aldziga. Artystkę, która z nim grała, występując w roli Desdemony, tak faktycznie dusił w scenie morderstwa, że biedna musiała zaraz po sztuce zażądać pomocy lekarskiej. Jeszcze gorzej wychodzi zawsze aktor, grający rolę Jago. W czasie kiedy Jago budzi w umyśle zazdrosnego murzyna podejrzenie względem Desdemony, a murzyn wrzasnąwszy na niego „szelmo“! rzuca go na ziemię, Salvini jakby miał pod nogą ścierkę albo szczotkę do szorowania, włóczy swego kolegę po podłodze, szlifuje nim deski sceniczne i swojej urojonej wściekłości puszcza zupełnie wodze. W skutek takiego ich traktowania „Jagowie“ zawsze żądają grubego dodatku do płacy; szał więc ognistego murzyna drogo kosztuje dyrekcyę, a pomimo tego, zaczyna już brakować aktorów, którzyby chcieli występować „w tej tragicznej roli“.

Pan Ludwik Marek, znany zaszczytnie muzyk, miał otrzymać zaproszenie do objęcia profesora gry fortepianowej przy cesarskim konserwatoryum w Kijowie.

Pani Borkowska, która dłuższy czas przebywała i na naszej scenie, ma debiutować na warszawskiej scenie w roli Pawłowej w „Kawalerze Marcowym.

Artysta teatru wiedeńskiego chlubnie znany Józef Lewiński, bawił od kilku dni w Peszcie, gdzie miał złożyć w ręce pierwszego wiceprezesa peszteńskiego komitetu przysięgę na obywatela węgierskiego. Pan Lewiński udał się obecnie do Preszburga, gdzie ma się zaślubić z p. Olgą Prechcioen.

TEATRA W POLSCE

przez **Estreichera.**

KRAKÓW.

(Ciąg dalszy).

Pfeifer pragnąc podnieść choćby chwilowo świetność widowisk, wyjednał sobie za pobytu w Warszawie, iż generał Abrahamowicz, dyrektor Teatrów warszawskich, zezwolił, aby aktorowie warszawscy, grywali gościnnie w Krakowie. Było to ważne ustępstwo. W skutek tego, w kwietniu zjechał na krótki czas do Krakowa Józef Rychter. Wystąpił kilka razy na scenie (Wilczura w sztuce: „Szlachectwo duszy“, Montonnet w „Przysłudze“, Łatka w „Dożywociu“, Jowialski, Cześnik w „Zemście“, Bakałarz w „Trefnisiu“, Pan Stefan z Pokucia). Warto wzmiankować, że w „Dożywociu“ grał Birbanckiego Janowski, a maleńką rolę Lageny, Benda. Pierwszy psuł rolę, drugi z małego szkicu odtworzył obraz. Pfeifer nie umiał się poznać na artystach, wysuwając Janowskiego na czoło, a naznaczając Bendzie stanowisko podrzędne.

Rychter w roli Cześnika nie zadowolnił krytyki. Milczka grał Krajewski a Papkina Delchau.

Po nieszczęśliwej tułaczce i rozbiciu się truppy Rakiewicza i Grabarzewskiego w Galicyi, wrócili do Krakowa w końcu maja Ładnowscy i Karol Wolski. Pfeifer zajął się ich losem, i dał dla nich widowisko dnia 24 maja („Odludki i poeta“, „Berek Odpieczętowany“ część druga, „Trafiła kosa na kamień“).

Na zakończenie widowisk tego roku, przedstawił Pfeifer: „Krakowiaków i Górali“, część trzecią z muzyką Leszczyńskiego, Wojtuś na przedstawieniu „Roberta Djabła“, monodram wykonany przez Delchaua, i operetkę „Łobzowianie“.

Kurs teatralny 1859/60 opery niemieckiej trwał od 15 września 1859, do 12 kwietnia 1860. W skład opery wchodziło kobiet 6, mężczyzn 8 i baletniczka panna Dupré.

Polskich widowisk dano 70, od 15 listopada 1859 do 24 maja 1860. Trupę składało 11 kobiet (z tych Hel. Majewska i Fryd. Ptaszyńska odeszły w połowie kursu). Mężczyzn 11, (z tych Łobojko Konstanty opuścił teatr krakowski w połowie kursu).

Statystów było pięciu.

Były mianowicie: artystki, Bendowa, Biedrońska, Anna Germanowa, Aniela Grabska, Joanna Karsznicka, Joanna Krajewska, Hel. Majewska, Michalina Monikowska, Ptaszyńska, Teofila Rosso, Marya Saphirówna.

Mężczyźni: Pfeifer, Benda, Janowski, Bol. Dębicki, Leon Borowski, Antoni Krajewski, Leon Karsznicki, Jan Wisłocki, Królikowski, Łobojko, Ad. Delchau.

Statyści: Getlich, Zamojski, Pludrakiewicz, Czeremużyński, Stacherski.

Dnia 4 Listopada 1860, rozpoczął Pfefer kurs zimowy komedyą: „Śluby panieńskie“, którą sztukę artyści umieli przedstawić zadawalniająco. Benda (Gustaw) Safirówna (Klara), Biedrońska (wzorowa Aniela), Janowski (Albin, lecz w karykaturze) zbierali oklaski. Obok tego grano komedyę „Sto za sto“.

17 listopada rozpoczął Jan Królikowski gościnne występy w dramacie „Narcyz Rameau“. Publiczność przepełniła teatr. Obok niego popisywały się Safirówna (Quinault) i Bendowa (Pompadour). Ostatnia nadspodziewanie dobrze odegrała rolę wcale trudną.

Drugi występ jego był w „Ruy Blasse“. Współgrający wywiązali się bardzo mizernie z zadania swego.

Występował następnie w sztukach: „Zbójcy“, „Helenia de la Seglière“, „Zemsta“, „Dożywocie“, „Dziewczyna i Dama“, „Dymitr i Marya“ (ostatni raz, dnia 9 grudnia).

Jedną z lepiej przedstawionych sztuk był dramat T. Barière „Kobiety z Kamienia“. Główną rolę rzeźbiarza Rafaela, oddał Królikowski Karol, jak artysta wytrawny. Panna Safirówna (Marco) i Biedrońska (Marya) utrzymały charakter ról swoich. Wolski występował jako gość w roli Desgenaisa, i grał swobodnie. W dramacie tym mniejszą rolę grała Hofmanowa zasługująca już często na uznanie. Doczekała się też benefisu, dnia 23 maja 1861 r. (Benedixa, „List miłosny“), zaledwie przybywszy do Krakowa.

Z końcem maja kompania wyjechała do Rzeszowa. Pożegnawcze przedstawienie dnia 28 maja przepełniło teatr. Grano: „Gapiątko z St. Flour“, „Dzięki Bogu, już nakryte“, „Wiesław“.

Dnia 12 listopada 1861 było pierwsze zimowe przedstawienie. Grano „Zemstę“. W grudniu próbował Pfeifer uformować coś niby przypominającego operetkę. Przedstawił wodewil „Taraban“, w którym dwukrotnie wystąpił Stysiński. Ale że ten miał już głos zużyty, a pani Krajewska i Delchau nie umieli śpiewać, więc też skończyło się na tych próbach.

Na drugim kursie pani Milaszewska grała ośm razy gościnnie w sztukach: „Adrienna Lecouvreur“, „Szklanka wody“, „Żółkiewski“, „Matka rodu Dobratyńskich“, (w stycz. 1862). Przypomniała się ona publiczności, której była ulubienicą, wówczas, gdy grywała jako panna Katowska.

Dnia 11 marca wystąpiła po raz pierwszy panna Drewnowska z Warszawy w dramacie „Rita hiszpanka“, nadawała się do ról dramatycznych.

W kwietniu 1862 wróciła na scenę krakowską panna Safir, która w tym kursie dratralnym nie występowała

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wydawca i Redaktor odpowiedzialny *Anastazy Mastalski*. W drukarni L. Paszkowskiego w Krakowie. Rządca drukarni *Józef Łakociński*.

Nr. porządkowy 160.

TEATR KRAKOWSKI
w Ogrodzie Strzeleckim

W Sobotę dnia 14 Sierpnia 1875 r.

Opera narodowa w 3 aktach J. N. Kamińskiego, z muzyką Karola Kurpińskiego.

ZABOBON
czyli
KRAKOWIACY i GÓRALE

OSOBY:

Pan Pysznicki	Pan Janusz
Ekonom	Pan Ładnowski
Bartłomiéj, młynarz	Pan Bogucki.
Dorota, jego żona	Panna Wojnowska
Basia, córka młynarza z pierwszego małżeństwa	Panna Cwiklińska.
Zosia, przyjaciółka Basi	Panna Włodarska.
Stach, jéj narzeczony	Pan Wołoszka.
Janek, przyjaciel Stacha	Pan Galasiewicz.
Bryndus } Górale	Pan Dyliński.
Morgal } Górale	Pan Eker.
Kwicołap } Górale	Pan Zapałowicz.

Swistos, góral	Pan Żymirski.
Miechodmuch, organista	Pan Wojdałowicz.
Pastuch,	Pan Słonarski.
Bardos, student z Krakowa	Pan Roman
Wojtek } Krakowiacy	Pan Kwakiewicz.
Kuba } Krakowiacy	Pan Nowak.
Maciek } Krakowiacy	Pan Recki
Kasia } Krakowianki	Panna Kwiecińska.
Marysia } Krakowianki	Panna Sławińska
Salusia } Krakowianki	Panna Wyszowska.
Magdusia } Krakowianki	Pani Wyszomirska.

Górale, Góralki, Krakowiacy, Krakowianki.

Rzecz dzieje się w Mogile, wiosce pod Krakowem.

Pomiędzy II a III aktem 25 minut przestanku.

Dyrektor muzyki p. K. Hofman.

CENA MIEJSC Krzesło w pierwszych rzędach 1 złr. c. — Krzesło w drugich rzędach 75 c. — Krzesło w trzecich rzędach 50 c. — Bilet do teatru daje wstęp do Ogrodu.

Kasa otwarta w teatrze przy ulicy Teatralnéj od 9 do 12. W ogrodzie Strzeleckim od 4 po południu.

Początek o godzinie siódméj.